

Οι άγγελοι είναι οι μεγάλοι μας αδελφοί, οι οποίοι είναι στον ουρανό και προσεύχονται για όλους τους ανθρώπους

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Θεολογία και Ζωή](#)

Ευλογημένα μου παιδιά,

Όπως γνωρίζουμε ο καλός μας Θεός μας χάρισε το Μέγα Μυστήριο, της Ιεράς Εξομολογήσεως, αυτό το Ιερόν Βαπτιστήριο, εις το οποίον πλένεται ο άνθρωπος ψυχικά και γίνεται ολόλευκος, καινούριος κατά Χριστόν άνθρωπος.

Πόση ευχαριστία πρέπει να προσφέρουμε στον Θεό συνεχώς γι' αυτό το μεγάλο καλό, που μας

άφησε ! Δηλαδή μας άφησε την καρδιά Του ανοιχτή, οσάκις θελήσουμε να καθαρισθούμε, να

εισερχώμεθα άνετα. Όσο και να αμαρτήση ο άνθρωπος , όσο και να κυλισθή στην αμαρτία, όσο και να μαυρίση την ψυχή του , ημπορεί άνετα σε μία στιγμή, σε λίγη ώρα να γίνη κατάλευκος σαν το περιστέρι και σαν το χιόνι.

Υπάρχει μεγαλύτερο εργαλείο από τούτο ή μεγαλύτερη ευτυχία για τον άνθρωπο; Συγχρόνως όμως συμβαίνει και το άλλο. Γίνεται μεγάλη χαρά «εν τω ουρανώ επί ενί αμαρτωλώ

μετανοούντι» (Λουκ. 15, 7). Δεν είναι μόνον ότι ο αμαρτωλός σώζεται και γίνεται ευτυχισμένος,

αλλά προκαλεί και τους αγγέλους , προκαλεί τα αγγελικά τάγματα να πανηγυρίζουν, να έχουν

μεγάλη χαρά, να δίνουν μεγάλη επινίκια συναυλία ενώπιον του Θεού, διότι πληροφορήθηκαν την

μετάνοια του αμαρτωλού ανθρώπου.

Οι άγγελοι είναι οι μεγάλοι μας αδελφοί, οι οποίοι είναι στον ουρανό και προσεύχονται για όλους

τους ανθρώπους. Όταν πληροφορηθούν ,λοιπόν, δια του Θεού, ότι οι προσευχές τους έφεραν έναν

άνθρωπο στην Βασιλεία Του, η χαρά τους είναι απέραντη, απερίγραπτη. Η μετάνοια λοιπόν είναι η θύρα, από την οποία οσάκις ο άνθρωπος εισέλθη, θα εύρη

την μεγάλη του σωτηρία... Το εμπόδιο για να φθάσουμε στο εξομολογητήριο είναι η υπερηφάνεια και ο εγωισμός. Πώς θα πω τα αμαρτήματά μου; Πιάνει τον άνθρωπο

μια ντροπή• αλλά την ντροπή πρέπει να την έχουμε ,όταν πρόκειται να αμαρτήσουμε. Τότε θα μας φυλάξη, για να μη κάνουμε αμαρτίες. Όταν όμως

πρόκειται να φθάσουμε στην μεγάλη αυτή σωτηρία, πρέπει να τρέξουμε αμέσως.

Όταν αντιληφθούμε ότι έχουμε την κακή αρρώστια του καρκίνου και μάθουμε ότι κάποιος γιατρός είναι στον Βόρειο Πόλο, αμέσως θα δώσουμε τα πάντα, θα

εξοικονομήσουμε τα χρειώδη και θα σηκωθούμε να πάμε, να θεραπευθούμε από τη νόσο αυτή του σώματος. Δεν φειδόμεθα μήτε κόπους, μήτε μόχθους, μήτε

οικονομικά, μήτε τίποτε. Τα αφήνουμε όλα και τρέχουμε. Ταπεινώνεται η ψυχή μας, προκειμένου να γίνουμε καλά.

Όταν όμως έχουμε τον καρκίνο της αμαρτίας και μας απειλεί με θάνατον ψυχής, πόσο πρέπει να εγκαταλείψουμε τα πάντα, και δουλειά και μεροκάματο και απόστασι, και να τρέξουμε! Να φθάσουμε εκεί, να γονατίσουμε, να εναποθέσουμε την πληγή μας εκεί κάτω, να πάρουμε το φάρμακο, να γίνουμε καλά, κι έτσι να γλυτώσουμε από τον φοβερό θάνατο της ψυχής!

Σαν άνθρωποι που είμεθα, δεν γνωρίζουμε την ώρα που θα έρθη ο Κύριος. Μας το είπε:

«Γρηγορείτε, ότι ουκ οίδατε την ημέραν ουδέ την ώραν, εν η ο Υιός Του ανθρώπου έρχεται»

(Ματθ. 25,13) . Τρέξτε ,λέει, μην κάθεστε καθόλου• δεν γνωρίζετε την στιγμή, που θα αποφασίση ο Κύριος να πάρη την ζωή σας και να σας οδηγήση στο μεγάλο εκείνο φοβερό δικαστήριο, από το οποίον δεν εξαιρείται κανείς.

Δεν έχουμε καταλάβει την έννοια του πράγματος, τόσον της Ιεράς Εξομολογήσεως όσον και της

ίδιας μας της ζωής. Πόσον είναι επισφαλής η ζωή μας! Από στιγμή σε στιγμή ενδέχεται να

συναντήσουμε το δικαστήριο και τον δικαστή.

Τώρα, όσο είμεθα στην ζωή, μπορούμε να κάνουμε τον Χριστό μας ευσπλαχνικώτερο, και να Τον συναντήσουμε με καθαρό πρόσωπο με την μετάνοιά μας και την εξομολόγησι. Διαφορετικά, δια της αμετανοησίας, θα Τον συναντήσουμε χωρίς έλεος και συγγνώμη...

Από το βιβλίο «ΓΕΡΟΝΤΟΣ ΕΦΡΑΙΜ ΦΙΛΟΘΕΪΤΟΥ

Η ΤΕΧΝΗ ΤΗΣ ΣΩΤΗΡΙΑΣ» (ΟΜΙΛΙΑΙ) ΤΟΜΟΣ Α΄

ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ

ΟΜΙΛΙΑ ΙΣΤ΄

Το μυστήριο της μετανοίας

Πηγή: elderephraimarizona.blogspot.ca